

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Pastuszko

w sprawie ze skargi K. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku w sprawie o sygn.
I ACa 1493/23,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 24 października 2024 r.,

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 5 września 2024 r. K. S. (dalej: „Skarżąca”) wniosła do Sądu Najwyższego za pośrednictwem Sądu Apelacyjnego w Gdańsku skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie I ACa 1493/23, toczącej się przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku. Pismem z 16 października 2024 r. Sąd Apelacyjny w Gdańsku przekazał ww. skargę do rozpoznania Sądowi Najwyższemu. W przedmiotowej skardze Skarżąca wniosła o:

1. uwzględnienie skargi poprzez stwierdzenie, że nastąpiła przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w Gdańsku, sygn. I ACa 1493/23;
2. zasądzenie na jej rzecz od Skarbu Państwa – Sądu Apelacyjnego w Gdańsku kwoty od 2000 zł do 20 000 zł;

3. dopuszczenie dowodu z akt sprawy na okoliczność przewlekłości postępowania od 16 czerwca 2023 r.;
4. wyłączenie wszystkich sędziów Sądu Apelacyjnego w Gdańsku od rozpoznania apelacji.

W uzasadnieniu skargi wskazano, że: „Akta sprawy doręczono Sądowi Apelacyjnemu w Gdańsku w dniu 16czerwca2023roku. Do dnia wniesienia niniejszej skargi w dniu 05września2024roku Sąd Apelacyjny w Gdańsku nie podjął żadnych czynności w sprawie. Informację tę powzięłam podczas rozmowy telefonicznej z Biurem Obsługi Interesanta Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 05września 2024roku”. Zdaniem Skarżącej skarga zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

Mając na względzie powyższe regulacje, Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, że skarga spełnia wymagania formalne przewidziane w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy

o skardze na przewlekłość, o ile skarżący w uzasadnieniu skargi szczegółowo określi, w czym dopatruje się nieuzasadnionej zwłoki w rozpoznaniu jego sprawy, tj. w sposób precyzyjny przedstawi konkretne działania bądź zaniechania sądu rozpoznającego sprawę, które w konsekwencji doprowadziły do zwłoki (zob. postanowienia Sądu Najwyższego z: 7 czerwca 2005 r., III SPP 103/05; 21 lutego 2007 r., III SPP 5/07). Bez podania powyższych okoliczności nie jest możliwa merytoryczna ocena skargi.

Poza tym Sąd Najwyższy stwierdza, że skarga powinna m.in. wskazywać okoliczności, które mają znaczenie dla strony i obrazują jej zachowania w sprawie. Brak tych elementów również wyklucza ocenę merytoryczną skargi.

W realiach przedmiotowej sprawy Skarżąca ograniczyła się jedynie do podania daty wpływu sprawy do Sądu Apelacyjnego – 16 czerwca 2023 r. oraz wskazania na niepodjęcie przez Sąd Apelacyjny czynności w sprawie do dnia wniesienia przedmiotowej skargi (5 września 2024 r.) którą to informację – według jej twierdzenia – uzyskała podczas rozmowy telefonicznej z Biurem Obsługi Interesanta. Nie wspomniała o żadnej innej okoliczności.

Z tego powodu Sąd Najwyższy uznaje, że wniesiona skarga, ze względu na swoją zdawkową i wybiórczą wskazującą na okoliczności uzasadniające żądanie, musi być uznana za oczywiście niewystarczającą dla spełnienia przesłanki ujętej w art. 6 ust. 2 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (por. postanowienia Sądu Najwyższego z: 15 stycznia 2008 r., III SPP 46/07; 16 kwietnia 2024 r., I NSP 211/23).

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 w zw. z art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość odrzuca skargę.

[D.Z.]

[ał]

